

ДОБРУДЖАНСКИ

"GLASUL
DOBROGEAN"

ГЛАСЪ

125. ВАРНА.
Градската библиотека.

Органъ на Българско-
то малцинство в
Румъния

АБОНАМЕНТЪ
За една година 300 леи
" " " " 150

Адресъ: Glasul Dobrogean
tr. Pr. Elisabeta 4 Bazargic

Взаимност

Остриятъ нападки про-
въ Българското мал-
нство отъ Румъния —
нищо неоправдани —
допринасятъ никаква
сва. Тъ раздухватъ
раститъ, засилватъ пра-
вобността и копаятъ
копастъ между гражда-
тъ на една и сжца
рана, които иматъ ед-
кви законни права и
дължения. Миротлюб-
тъ и отдали се на че-
нъ трудъ румънски
наждачи отъ български
произходъ не заслужа-
тъ онова черно олетне-
е, което имъ се окач-
отъ звания и незван-
вестникари, надѣнали
еката на обществения
разителъ. Тѣхнитъ из-
дмичи и невѣрности
ставятъ само евтина
на четитъ на сен-
ационални репортажи

Отъ нѣколко дни на
во, съ още по-големо
месточение, нѣкои сто-

лични вестници се си-
лятъ да обвинятъ Бъл-
гарското малцинство въ
невѣроятни дѣла. Тѣ ис-
катъ да се приложи „при-
ципътъ на взаимността“,
така, както румънцитъ
отъ България били тра-
тирани. На съобщенията
за положението на ру-
мънцитъ отъ България,
придобити все „по ча-
стенъ пътъ и отъ частни
случайни лица“ тѣ ис-
катъ да прикачатъ обра-
за на истината и биятъ
тревога. Тази кампания
системно се води. Тя не
може да не безпокои ру-
мънскитъ граждани отъ
български произходъ, чи-
то голѣма вина е, че сж
родени българи.

На тазм лекъ пусната
„взаимностъ“ Българско-
то малцинство отговаря
съ единственото си, но
мощно оръжие: търпе-
ние, вѣра въ правда-
та и законността!

Я. х. Я.

Задържани и осво- бодени селяни

Отъ нѣколко дни властѣ
сж предприели претърсвания
въ много села. Следъ разпитъ
въ съответнитъ селски по-
стове, мнозина селяни били ос-
вободени, а задържанитъ бѣха
докарани въ града, където
следъ разпититъ бѣха пуснати
на свобода.

Така, въ града бѣха докар-
ани много селяни. Само отъ Ша-
ла завчера имаше около 40 ду-
ши. Всички се върнаха въ се-
ло.

Тѣ не знаятъ защо сж били
задържани.

Подобни претърсвания, спо-
редъ столичния печатъ, били
извършени въ много мѣста изъ
вжтрешността.

Въ Дуресторски окръгъ и-
маше много арестуванни.

Фискалнитъ агенти не се
сждятъ най-вжсно до
декемврий

Министерството на финан-
ситъ дало нареждания до
всички финансови управле-
ния да взематъ необходи-
митъ мѣрки, щото всички
отъ дѣла за разглеждане на
фискалнитъ апели да се
приключатъ до 20 декем-
врий т. г.

Сжщевременно, Мини-
стерството обръща внима-
ние на финансовитъ упра-
вления да полготвятъ добре
защитата на фискалнитъ си
права.

Малко безгрижие!

Напоследъкъ много се го-
вори за избори. Особено ще
чуете отъ партизанитъ: —
веднажъ да се обявятъ избо-
ритъ!

Ние не знаемъ дали тѣй
силно чувствуватъ партизани-
тѣ една празнота, когато го-
ворятъ за изборитъ. Защото
има голѣма празнота — цѣ-
ла пропасть.

Нѣма ги циганитъ — тлѣ-
стата вестра на всички власт-

вующи партии! Отидоха си
немили-недраги и ни оставиха
дълбоко да скърбимъ надъ
урнитъ за тѣхъ, за тѣхнитъ
мили гласчета, за които вѣч-
но ще жалимъ и съ гласъ ще
плачемъ:

— Кой ще вази (кандида-
титъ) безъ насъ (циганитъ) ще
ви избира? Где е Сали, где
е Вели, где сж нашитъ слав-
ни изборджии?..

ИРОНИЯ

Въ миналия брой отбеля-
захме, че въ мѣстнитъ пар-
тийни клубове се забелязва
големо оживление. И дей-
ствително, както въ вжтреш-
ността, така и у насъ, о-
позиционнитъ партийни ор-
ганизации, по нареждането
на центроветъ, сж завели
трескавъ организационенъ жи-
вотъ. Агитаторитъ сж плъз-
нали изъ селата и градятъ
небесни кули, издигатъ злат-
ни планини. Селянитъ отно-
во сж на почитъ; имената
илъ се знаятъ, снематъ илъ
шапки, питатъ и ги разпит-
ватъ за живота, за здраве-
то.

Всичко това е отлично.
Жалкото, че това „отлич-
но“ е день до гладне. А още
по-жалко, дори е скръбно, че
нашитъ партизанствающии го-
лемци — безъ разлика на

всички партии — гледатъ и не
виждатъ, или виждатъ, но
се преструватъ, че не виж-
датъ. Напримеръ, отъ нѣ-
колко дни се разкарватъ съ-
стоици селяни. Подбрали
ги шефовеетъ, докарватъ
ги въ града и следъ разпита,
тѣ биватъ освобожда-
вани. Една група такива не-
щастни селяни прекараха
презъ центъра на града, къ-
дето на единъ жгълъ, друга
група партизани — голѣмци бѣ
ударила на забавна беседа.
Тѣ ги видѣха. Обаче, никой
не си развали спокойствието,
никой не попита, никой не се
интересува къде и защо кар-
ратъ тия селяни, тѣхни доб-
ри избиратели! А утре, ще
тръгнатъ изъ селата и ще
искатъ да гласуватъ за тѣхъ.
Жестока ирония!

Юл.

Румънцитъ отъ Югославия

Нѣкои столични вестници
скаха и още пишатъ, че
румънцитъ отъ България
или эле гретирани. Между
или е в-къ „Курентуль“,
ойто въ последно време
мичи да счупи рекорда
„Универсулъ“ съ остри-
си и неоснователни на-
дки противъ всичко що
българско. Ние, като нѣ-
свидетели, съ скръбъ
редимъ тая словесна кам-
пания противъ насъ — за-
ното горнитъ вестници из-
слайки нови „положения“
румънцитъ отъ Бълга-
рия, сочатъ насъ, румънски-
граждани отъ български
произходъ, като прѣки от-
говорници.

Днесъ, обаче, „Курентуль“
дава неволно да оправдае всич-
до сега писано по нашъ
бръсъ, а именно, предава съ-
ржанието на едно писмо,
скачено отъ единъ румънецъ
отъ Сръбския Банатъ, въ кое-
то се писва непочосимото
положение на румънцитъ подъ
сръбска властъ. Писмото е
предадено отъ г. Драгошъ
Врѣнчичу, който прави и след-

нитъ отговарящи на истинна-
та коментари:

— „Знае се, че нито въ
Гърция, нито въ Албания,
нито въ България румън-
ското население не е под-
ложено на толкова слѣ-
по подтисничество, кол-
кото въ Сърбия“.

Това не смѣтаме за про-
тиворечие. Авторатъ, който
излиза съ името си, говори
истината.

Въ сжщия брой на „Ку-
рентуль“, обаче, четемъ
други „съобщения“, разби-
ра се, безъ подписи, въ
които се описватъ страхо-
ни работи... Тѣ сж отъ ано-
нимни писачи, чиито описа-
ния тоже сж отъ „аноним-
но“ естество.

София — Известната
артистка отъ българската
Народна опера Цвѣтана
Табакова се помина след-
ствие отравяне на кръ-
вѣта.

Съ смъртта на Табако-
ва България губи още ед-
на велика пѣвческа сила.

Англия и Франция нѣма да признаятъ окупа- цията на Абисиния

Лондонъ — „Дейли Хералдъ“
съобщава, че британскитъ
пълн. м-ръ въ Адисъ Абеба
съръ Сидней Бартоу, нами-
рашъ се понастоящ мѣ въ Ве-
ликобритания, нѣма да се за-
явѣне въ Етиопия. Вестникътъ
предвижда, че резултатътъ
отъ англо-френскитъ разгово-
ри, които се водятъ понастоя-
щемъ, ще бжде закриването
на поста пълн. м-ръ и че
Франция и Великобритания ще
бждатъ представлявани въ Е-
тиопия отъ генерални консули,
което не означава никакъ при-
знаването на италианската по-
беда. Британскитъ официозни
срѣди иматъ впечатлението, че
правителството не може да
речи да признае Етиопия ка-
то частъ отъ италианската им-
перия безъ формалното реше-
ние на женевския институтъ.

БУРИ СЕ ВИЯТЪ надъ Европа

Агенция „Хавасъ“ съ-
общава: — Итало австро-
унгарската конференция,
която ще се състои на
9 т. м. въ Виена, е отъ
капитално значение. Въ
тази конференция ще се
разисква въпроса за въз-
тановяването монархията
въ Австрия и превърж-
жението на Унгария.

Графъ Чияно отпжтува
за Виена. Въ негово при-
сжствие ще се привър-
шатъ подготвителнитъ ра-
боти на конференцията.

Отъ тукъ той ще отпж-
тува за Будапеща.

Сжщата агенция съоб-
щава, че презъ декемврий,
австрийскитъ председателъ
г. Микласъ ще посети Бу-
дапеща. Това ще бжде
първото му официално по-
сещение въ странство.

ЧЕТИ ВЕСТНИКЪ
Добруджански гласъ

Единадесетият часъ на Европа

Подъ надсловъ „Единадесетият часъ“, бившият английски министеръ и първостепененъ държавникъ и публицистъ г-нъ Уинстънъ Чърчилъ е написалъ нова забележителна статия, въ която се казва:

Отъ месеци се занимавамъ съ въпроса за въоръженията на Европа и на Великобритания. Между това, положението се влошава все повече.

Седмица не минава безъ нѣкое ново застрашително събитие.

Всѣки ще остане изуменъ отъ влошаването на работитѣ въ Европа, стига да хвърли погледъ върху събитията, които станаха отъ последнитѣ английски избори насамъ, — нѣма още пълна година отъ тогава!

Абисиния биде завсювана. Обществото на народитѣ и всички, които се застъпваха за него, сж дълбоко покъртени.

Старото приятелство между Великобритания и Италия е провалено и вмѣсто него се е създадо едно опасно споразумение между военнлюбивитѣ диктаторски държави.

Франция преживѣва периода на явно разслабване и непосредствени грижи.

И надъ всичко туй дойде и страшната испанска гражданска война.

Между това Германия, удвои, въ сравнение съ Франция, броя на новобранцитѣ си и освенъ туй увеличи отъ една на две години срока на службата.

Германия, по-нататкъ, реокупира военно рейнска областъ и всѣка седмица укрепленията ѝ, вече

много напреднали, ставатъ все по-силни.

Германскитѣ танкови дивизии, всѣка състояща се отъ по хиляда танка, се явяватъ като ново решително сръдство за осигуряване на нападателната ѝ мощь.

Германскитѣ колосални разходи за подготвяне на войната продължаватъ при пълно използване на лежащитѣ въ цѣлата страна потенциални бойни сили безъ да се гледа на финансови трудности или недостигъ на хранителни припаси.

Подъ гнетътъ на тия колосални и тѣй неумолимо проявяващи се сили, малкиятѣ страни на Европа се надпреварватъ да се сприятеляватъ съ тия толкова мощни държави.

Каква серия отъ нещастия въ очитѣ на всички, които жадуватъ за владичеството на правото въ Европа, опрѣно на една нова основа и сж готови да се опълчатъ съ общи усилия срещу евентуалния нападатель.

И АВСТРИЯ

продължава срока на военната служба

Отъ Виена съобщаватъ, че австрийското правителство възнамѣрвало да продължи срока на военната служба и да въведе задължително военното обучение за всички отъ 22 до 36 годишна възраст.

Това съобщение е произвело ново безпокойство сръдъ европейскитѣ дипломатически кръгове.

Консумацията на гроздето

Гроздето се употребява като храна направо и като питие, отъ което се прави виното. Франция е страната на най-голтмото производство на гроздето — французитѣ ядатъ много малко грозде. Но най-много се яде грозде въ България. Тукъ се пада на единъ жителъ да изяжда годишно 20 килограма. Следъ това идватъ Съединенитѣ Американски щати — 14.5 килограма на жителъ; Италия 10.5 кгр. на жителъ; Испания 9.5 кгр. на жителъ; Португалия 8.9 кгр. на жителъ; а въ Франция едва се пада 1.9 кгр. на жителъ. Последна идва Германия — 1 кгр. на жителъ, обаче не трѣбва да се изпуска предъвидъ, че Германия е бедна по производството на грозде.

Французитѣ правятъ гроздето на вино. Международния институтъ по земедѣлието въ Римъ съобщава, че презъ 1934 г. въ северното полукълбо се произвело 180 милиона хектолитра вино, т. е. съ 20 на сто повече отъ предшестващата година. Отъ горното количество само Франция е произвела 75.143 000 хектолитра, а Италия 30.549 000 хектолитра. Така, че отъ тая статистика става ясно, че България употребява най-добре и хигиенически тоя чудесенъ и ароматиченъ плодъ — гроздето. Съобщава Р. Р-въ

Аптека „СКОПЕЦЪ“
— РУСИ МАРИНОВЪ
се премести въ собственото си здание, *сжщата улица* — „Резина Елисабета“ № 15 — срещу хотелъ „Регалъ“.

Пазете държавния имот

Така е озаглавена една статия, помѣстена въ в-къ „Националь-църанизмуль“, отъ която извличаме следното:

„Въ с. Байрамъ-Бунаръ съществува една държавна земя отъ 228 хект. Миналата година тази земя бѣше дадена подъ наемъ, тайно, на инженеръ Гаврила, колонистъ въ това село, съ 25 лей хектара (четете: двадесетъ и петъ лей).

Той, отъ своя страна, далъ я подъ наемъ на се-

лянитъ, съ 25 лей на едъръ добитъкъ, коидва къмъ 150 лей на хект., значи, г-нъ инженеръ малъ една печалба 125 лей на хект., иски келепиръ. А селянитѣ няколкократно сж искатъ да наематъ тази земя селото, защото пасбицитѣ било много малко

Къмъ гореизложеното ма какво да прибавимъ? Добре е запазенъ държавниятъ имотъ и още по-ре е използванъ!..

ВНИМАНИЕ!

Посетете новооткритиятѣ магазинъ
„ПАЗАРЯ НА НОВОСТИТЪ“
ул. „Пр. Фердинандъ“ № 120,
който е снабденъ съ най-новитѣ и модерни мануфактурни и галантарни стоки: отдѣлъ копирни, калифета, бархети, деботи на платове за дамски, мъжки, детски жекети и батони, платове за костюми отъ фабриката „Церкъ“. ОТДѣЛЪ: големки, свадбени артиколи, галони, шошони, мъжки, дамски летски.

ПРИ НАСТІНКА — ГРИПА, ГЛАВБОЛИЕ, ЖЕБОБОЛЪ, РЕВМАТИЗМЪ И ВСЯКАВИ ДРУГИ НЕВРАЛГИЧЕСКИ БОЛЕСТИ, ИСКАНТЕ САМО ПРОТИВЪ СЪРВЕРАЛГИЧЕСКИЯ
„АНТИДОЛОРЪ“
НА ПРОФЕСОРЪ Д-РЪ Н. Г. ЛУГУ
ВЪ ОРИГИНАЛНИ КУТИИ — 9 ЛЕЙ

Бай Иванъ съ болавата аба

— Гледанъ я тамъ, оня селяндуръ, съ болавата абица и съ изкривения отъ гърба му 300 хектара нивички, 800 крака овне, тракторъ, кжшника въ града и пр. пр. А пъкъ има една щерка... то, тя дѣлѣ до тамъ не е красива, ама хубава е, селска хубостъ.

Двамата съдружници, Генчо и Пенчо, селянчета, отъ рано детинство слугували и работили въ града, благодарение на трудолюбието и пестеливостта си, сжжали малко парици, сега имаха свой дюкянъ и минаваха за почтенни еснафи — способни момчета. Работата имъ провървѣ, щастие то имъ се усмихна, на-

преднаха и замислиха да се задомаятъ. Но и двамата потърсиха момѣ съ зестри, тѣй както подобава на единъ еснафъ. Това имъ бѣ желанието. Съ паритѣ отъ зестрата да разработятъ търговийката си, да станатъ богати и единъ денъ да ги сочатъ съ прѣстъ. Пенчо прѣвъ си опита щастие то и работата почти бѣше „изпечена“, но други се намѣсиха и разваляха. Завидѣха, сега, прегърбената фигура на бай Ивана, съгледана отдалечъ, разпали желанието на Генчо, който следъ като обсжди всичко, както е редно, повѣри тайната си на своя съдружникъ: — Ще забия глава още веднажъ. Бай Иванъ е харенъ човѣкъ, па и щерка му е

добро момиче. Вѣрванъ ли да ми откажатъ? Пенчо бѣше по-практиченъ. Веднага присѣтна колко ще може да откъсне бай Иванъ — за него парата представляваше всичко — и отсече: — Азъ не го познавамъ, но това зависи отъ сватовината. Ако отидемъ двама, може да успѣемъ. И така трѣбва да се постъпва. Защото, ако ударимъ на камъкъ, никой другъ нѣма да узнае. Па и който самъ падне, той не плаче... — 300.000 лей — тихичко проинена Генчо и потри ржце, сякашъ виждаше шаренитѣ банкноти, шумолящи между грубитѣ ржце на бай Ивана. — Хубави парици — дяволито се усмихна Пенчо — но знамъ ли? Впрочемъ, да искашъ не е прѣстѣпление. Ти искай 300, пъкъ азъ като разбера на кжде клоии работата, ще гледамъ да сжсамъ съ

200. Не сж малко... Единъ хубавъ неделенъ денъ, тѣ тръгнаха за село. Пременили въ празнични дрехи, тѣ имаха видъ на безкусъ облечени богатанки синоне. Коравата колосана яка на Генчо, като че ли едва се крѣвѣше на шията му. На голѣмия възелъ на алената му връзка блещѣше грамаденъ фалшивъ камъкъ, а отъ горния му джобъ се ползаха крайщата на нѣстра копринена кърпа. Пенчо бѣше по-скромно облеченъ. Дрехитѣ му бѣха износени, но новички. Сложи само новата си шапка и лаченитѣ си обувки. Автомобила ги понесе по пращииятѣ пътъ къмъ село. Отъ дветѣ страни на пътя, като златни купици, безразборно бѣха разхвърлени кръстець до кръстець. Селянитѣ бѣха весели — жетва богата. — При това богатство 200-300 хиляди лей за нашия селянинъ не сж пари. Струва ми се, че

щастие то — лети съ насъ... Автомобилътъ съ ревъ пфуча презъ селскитѣ улици дигна кучетата на кракъъ зави предъ бай Ивановия дворъ. Посрещнаха ги добре. На Генчо се стори дори много любиво. Една стара жена гилпака право въ гостната стая и помолни да почакатъ. Обстановка бѣше богата, дори елегантна. Генчо прехпа устни. Пенчо измърморни: — Смѣтката отъ кжш крива ше излѣзе на пазаритѣ. — Видѣхъ... видѣхъ момъта — изсѣха Генчо. Стоп ми се много интеллигентна... Презъ отворената врата зададе едрата и прегърбена фигура на бай Ивана. На гѣба му се вѣеше сжщата болавата абица. — Добре дошли, млади момчета. Ами защо не седнете. Заповѣдайте. Гоститѣ седнаха. Седна бай Иванъ и сложи табакеръ

ТА НА МАЛЦИНСТВОТА

ПОЛСКОТО МАЛЦИНСТВО въ Чехословашко

...та святъ е знай-
Чехословашко е ед-
държавитъ, въ
народностнитъ мал-
се ползватъ съ
права и отъ разно-
на мирнитъ до-
Известно е, че
има министър отъ
иностранна организация.
се това, малцинст-
продължаватъ да не-
ватъ. Недоволни сж
и, унгарци, украинци,
и-вече полското мал-
ство. По всичко изглеж-
е полското малцин-
е най-зле отъ всички.
това говорятъ охлад-
твъ отношения на по-
къ между Полша и
словашко. При все за-
ицията на полското
ителство отъ чехска
и посредничество-
дори на други държа-
ва изглеждатъ отноше-
та между Полша и
словашко, първата се
и резервиратъ. Пол-
твъ печатъ въ своето
мно болшинство държи
и остъръ езикъ спрямо
словакия, като казва,
Чехия има що да тър-
полското приятелство,
и постая поляцитъ
и Чехия въ робски вери-
При все голъмитъ съ-
тия, въ последно време,
то ставатъ между
драви и народитъ отъ
и, враждата между
и поляци продължа-

ва. Полша не е наклонна да предприеме каквито и да било преговори безъ разрешението на малцинственния ѝ въпросъ съ Чехословакия. Малцинственния печатъ отъ Румъния, а и отъ другитъ населени съ малцинства държави, се изказватъ похвално за Полша, като подчертаватъ, че отношенията на всички държави трѣбва да зависятъ отъ поведението на тия държави къмъ малцинствата. „Полскиятъ народъ — казва „Газета Полска“ — бѣ до завчера въ робство и знае да цени свободата. Днесъ, когато той въ болшинството си е свободенъ, не може да не съчувства и дава максимумъ усилия да живѣятъ и неговитъ поробенн брѣтя, тъй както подобава да се живѣе. Нека добре да се знае отъ Чехословашко, че ние нямаме нужда отъ помощта ѝ, а тя отъ насъ. Дошло е време, когато ние трѣбва на всяка цена да дадемъ нашето на поробенитъ си брѣтя вѣнъ отъ Полша.“

Полската държава и народъ сж за уважение. Тѣ могатъ да служатъ за примѣръ на много народи. Известни сж по всички направления тѣхнитъ грижи за малцинствата. Хвала на такъвъ народъ!

Ал. Цвятковъ

5 год. затворъ

Констанца — Апелативниятъ съдъ разгледа дѣлото на Григоре Козма Пенеску отъ гр. Базарджикъ, осъденъ отъ Калиакренския съдъ на 5 год. затворъ.

Осъдениятъ се е подизвавалъ като финансовъ контрольоръ, инспекторъ по желѣзопѣтнитъ линии, фалшификаторъ и пр. до като бива заловенъ и осъденъ.

Апелативниятъ съдъ потвърди присъдата на Калиакренския окръженъ съдъ.

Югославянскиятъ печатъ за посещението на г. Стоядиновичъ въ София

Бѣлградскитъ вестници посвѣщаватъ цѣли статии за последното посещение на югославянския министъръ председателъ въ София и приемянето му на ауденция отъ Царь Борисъ III Тѣ подчертаватъ, че това посещение е отъ много голѣмо значение и смѣтатъ че пътя на България къмъ Балканското споразумение е окончателно опредѣленъ.

Италиянската делегация и комитета за ненападение

Съобщаватъ отъ Лондонъ: Комитета за ненападенията разисква тая сугринъ по съветското отхвърляне на обвиненията, насочени отъ Германия срещу СССР. Вѣрва се, че заседанието е дало поводъ за демонстрациното напушане на залата отъ водача на италиянската делегация.

Чети и разпространявай Добруджански гласъ

ВАЖНО СЪОБЩЕНИЕ

Имамъ честь да съобщя на почитаемитъ граждани, че отъ 1 ноемврий т. г. открихъ

ШИВАШКО АТЕЛИЕ

(По горенъ и доленъ отдѣлъ)
на ул. „Михаилъ Когъличану“, № 2
(до голѣмия орѣхъ) — Базарджикъ

Приемамъ и подготвямъ теоретически и практически ученици

РАБОТА ЕЛЕГАНТНА И ИЗСКАНА.

ЦВѢТАНКА ПЕТРОВА ДИМОВА
Завършила (стоп. у-ще „МАРИЯ ЛУИЗА“ — София)

НОВЪ ДЕПОЗИТЪ за ДЖАМОВЕ

ОБИКНОВЕНИ, ЦВѢТНИ, ОРНАМЕНТНИ И МАТОВЕ. Стъкла за витрини и бюра.

ОГЛЕДАЛА СЕМПЛИ И КРИСТАЛНИ.

РАМКИ отъ последниятъ моделъ „METEOR“ на прочутата фабрика

ИЗЛИВАНЕ НА ВСИЧКИ ВИДОВЕ ОГЛЕДАЛА

Посетете за увѣрение новия депозитъ

УЛ. „РЕМУСЪ“ № 6
(до плетачното ателие на Андрей Консуловъ)

О Б Я В А

ВАЖНО ЗА БАЛЧИКЪ

Преподавамъ уроци по румънски езикъ, френски езикъ, латински езикъ и грѣцки езикъ.

Одновременно подготвямъ и частни ученици за държавенъ изпитъ.

— Сведения при —
Българската Частна Прогимназия
— Балчикъ —

Печатница „ИЗВОРЪ“

на малката масичка.
— Заповѣдайте... Ново-ве-
какво има въ града?
Пенчо веднага се съобрази.
ионича съ политиката — за
средната въ Испания, но о-
зана изненаданъ и замлъкна.
Иванъ много повече знае
и по-умно разсъждаваше.
той изтъкна не само причини-
за кръвопролитията въ Ис-
пания, но изложи, тъй да се
каже, цѣлото международно
положение, сякашъ четеше по-
естиничъ. Имената на испан-
скитъ генерали и на европей-
скитъ дипломати се въртѣха
въ устата му, сжщо тъй, как-
то Пенчо хвалѣше стокага си
доклина. Но Бай Иванъ о-
стави европейскитъ работи и
очна да разправи за селскитъ:
за дяволинтъ на кмета, за прок-
летията на шефа, за дѣлата
на ласкала, който зарѣзалъ
женаси и за ж и в ъ л ъ
съ служията си, до като дой-
е буля Иванца и разговорътъ

се прекъсна. Тя се здрависа съ тѣхъ и седна. Настъжи мълчание, тегнато мълчание, което най-вече почувствува Генчо. Коравата якаго душеше.

— Е, кажете сега... Какво ви носи тавна?

Измина се още една минута въ мълчание. Бай Иванъ разбра работата и смagna на жена си. Генчо се изкашли, събра сили и съ залавенъ гласъ започна:

— Бай Иване, ние сме дошли за една работа, която ако и да не стане, вѣрвамъ да си останемъ все тъй добри приятели, както до сега. Ние сме млади търговци, имаме хубава работа и мислимъ... да се приберемъ...

Той се задави, престорено се закашли и бутна Пенча, който продължи:

— Бай Иване, какво ще го осукваме. Дошло сме да искаме ржката на твоята дѣщеря. Ако е рекълъ Господъ, ще ста-

немъ сватове...
Замлъкна и Пенчо. Буля Иванца се премести на другия столъ и не махна погледъ отъ мъжа си. Следъ кратко мълчание, което се стори на гоститъ цѣла вѣчностъ, Бай Иванъ отговори:

— Добре сте ни дошли. Който е отгледалъ дѣщерята, ще посреща и ще изпраща. Така е редно. Само че у насъ е обичай сватовничитъ да изкажатъ всичко което иматъ на сърдцето си.

— Разбира се — посъзвзе се Пенчо — и у насъ е тъй... Ние сме млади търговци и ако бждемъ подпомогнати... Освенъ това, да ти кажа ли бай Иване, нали и азъ съмъ селянинъ, друго се живѣе въ града. Твоята дѣщеря, ако не първата или втората, то знай, че непременно ще бжде третата гражданка...

— Азъ мисля — доби куражъ Генчо — 300.000 лей заслужа

дѣщеря ти...
— Колко? — на единъ гласъ се обадиха като попарени бай Иванъ и жена му.

— Триста е май множко — поде Пенчо — но съ двеста и божата воля, станахме роднина...

Брѣчкитъ по челото на Бай Иване се умножиха. Лицето му доби друго изражение и лека усмивка вангра по устнитъ му. Засмукалъ цигарата, той наведе глава и се замисли.

— Може — сухо отговори той, прибрайки табакерата и кибрита отъ масичката — може, но да си помислимъ малко...

И стана. Станахи и гоститъ. Само буля Иванца остана на мѣстото си, като закована и не вѣрваше на ушитъ си. Генчо и Пенчо любезно се сбогуваха и излъзоха. Бай Иванъ ги изпроводи до сръдния дворъ, върна се, направи се на сундурмата, свирна на кучетата и

викна:
— Караманъ! Чакалъ! Гул-
же! Уууу-ааа-а!...

Генчо и Пенчо иѣмаха време да заобиколятъ презъ вратинка. Едва успѣха да прескочатъ плета, полгонени отъ овчарскитъ кучетѣ и се добраха до автомобила.

— Позоръ! — едва не заплака Генчо.

— Ст! — отговори Пенчо — шофѣра нищо не разбира, мълча!...

Въ димъ и прахъ автомобилътъ напусна селото. Генчо и Пенчо до града дума не си продумаха.

Я. Калиакренски

Чети в-къ
„Добруджански
гласъ“

По бѣлия свѣтъ

БЪРЗИНАТА НА РАЗНИТЪ ЖИВОТНИ

Днесъ ние живѣемъ въ вѣка на скороститѣ и бързината въ въздуха, по водата и на земята. Параходитѣ: „Нормандия“, „Квинъ Мери“, дирижаблитѣ „Хиндербургъ“, автомобилитѣ на Малката Калпбелъ и самолетитѣ на Еми Молесонъ — всички постоянно се боритѣ за рекорда въ бързината. Благодарение на човѣшкия изобретателенъ гений, човѣцитѣ е постигнали най-голтмата бързина.

Но, при все това, отъ животнитѣ, които сж движатѣ безъ мотори съ голтма бързина, може още много нѣщо да се научи. За тази целъ, прочути естественици сж установили, посредствомъ статистиката, рекорднитѣ бързини въ животинското царство. Не ше н дума, че тази статистика далече не обема всичко, защото е мжчно да се докаже бързината на нѣкои диви животни.

Северна птица прелита 115 километра за часъ. Една друга порода малки патици прелитатъ за единъ часъ 120 километра. Лястовичката съ дълга опашка 102 километра; дивата патица 62 километра; дивата глска — 80; глзбътъ — 87; яребичката — 39; чаплатата — 58; обикновената лястовичка — 54; лебелатъ — 50 километра въ часъ.

Сърна може да мине за единъ часъ 96 километра; ангилска сжшо така 96 километра въ часъ; дивата коза — 55; камилската птица — 58; жирафътъ — 50; лъвътъ — 47; слонътъ — 40; а носорогътъ 30 километра въ часъ.

Бързината пририбигѣ е тази:

шуката — 24 километра въ часъ, нѣстървата 19; а сомьгата — 18 километра.

Както се вижда отъ горнитѣ цифри слонътъ, който ни напомни нашитѣ отобуси, достига съ бързина само 40 километра въ часъ, докато сърната, която има една естествена аеродинамична линия, достига до една двойно по-голтма бързина за сжщото време.

Това ни доказва, че сткривателитѣ на аеро-динамичната линия иматъ право. Тие сжщата линия кѣнто дава възможност на носорога, макаръ да е толкова тежкъ и тромавъ, да измине при бѣгане 30 километра въ часъ.

На стронитѣ на самолетитѣ е известно отдавна, че птицитѣ не се носятъ бързо поради дългитѣ си криле, а поради формата на крилата и формата на тѣхното тѣло. Нѣкои тежки птици иматъ несъразмѣрно малки крила, а при все това, летятъ много по бързо отъ други, които сж надарени съ дълги крила и при това, сравнително по-лека само благодарение на устройството на тѣхното тѣло.

Стронитѣ на аеропланитѣ, които изучаватъ внимателно летенето на птицитѣ, сж дошли до полезни изследюуки. Защото това не е сжшо, кѣнто, при пострѣката на параходитѣ, и се вижда много ясно. Да вземемъ, напримеръ, подводницата. Когато тя върви съ нѣй-голтма бързина, не може да надмине 12 километра въ часъ, докато за сжщото време съомогата изминава 18 километра, а шуката — 24 километра.

„ВѢСТИ“

— Въ недѣля, 8 т. м. по случай именния день на престолонаследника Великия Воеводъ Михай, въ катедралната църква се отслужил божественна служба, въ присъствието на цивилнитѣ и военни власти.

— Министерството на вътрешнитѣ работи е разпратило нови окръжни писма до окръжнитѣ управления и общинитѣ, които се повелява да се взематъ строги мѣрки противъ спекулантитѣ. Издаденитѣ заповѣди за нормирането на ценитѣ на продуктитѣ отъ първа необходимостъ, ше бждатъ приложени съ крайна строгостъ.

— Въ недѣля, 8 т. м. се откри въ града ни на ул. „Пр. Фердинандъ“, срещу Бълг. Частна девическа

гимназия, художествената картинна изложба на група румънски и италиански художници. Образцовитѣ редъ и богато изложенитѣ картини (надъ 100 платна) приличатъ много гражданни. Има ценни творения, които заслужаватъ внимание. Това е първата художественна по рода си изложба въ града ни.

— Французката журналистка, г-ца Едитъ Бриконтъ, която преди нѣколко дни посети нашия край, е направила следнитѣ извлечения на нашия кореспондентъ отъ Варна: — „Моето посещение се състои въ свързването на малцинственитѣ интереси на българитѣ отъ Румъния съ тѣзи на България и за да дамъ по-подробно обяснение по малцинственитѣ въпроси на Балканския полуостровъ на

Съобщавамъ на всички индустриалци, земедѣлци, притежатели на мотори, трактори, харманки и др. машини, че имамъ представителството на прочутитѣ лагери (kulmenții) на фабрици „FAG“ и „TIMKEN“ които ше намѣрите постоянно на позитъ въ магазина ми, при най-износни цени и условия.

СТ. П. СМОКОВЪ
Ул. „I. G. DUCA“ 44 — Базарджикъ

парижкия ежедневникъ „Ла Републикъ“.

— Последнитѣ масови задържания на жителитѣ отъ селата, произведоха тягостно впечатление средъ гражданството, за чиито причини никой нищо не знае.

— Министерството на просвѣщението съобщава, че ученицитѣ отъ всички основни училища сж освобождени отъ всекакви такси.

— Въ недѣля състоялиятъ се приятелски футболень матч между „Глория ВКФР“ и „Авѣнтулъ“ не се доигра до край, поради късното време. Резултатъ 1:0 въ полза на „Авѣнтулъ“.

— Усилено се работи поставянето на електрическата каблова мрежа въ града. Централата е кѣмъ привършване.

— Срокътъ за завѣрката на военнитѣ билети (ливрежи) изтича на 30 т. м. за града. До тогава трѣбва всички да си завѣрятъ билетитѣ.

— Ценитѣ на зърненитѣ храни въ мѣстното житно тържище, отъ известно време сж неизмѣнни.

Продавамъ

машинна вършачка, марка „Русторъ Прокторъ“ (казанъ и батозъ) 4—6. въ отлично състояние и съ всички принадлежности. Условия при собственика **МАРКО ЙОРДАНОВЪ** с. Александрия общ. Хардалии

Собственикъ. отг. редакторъ Я. х. Яневъ

Продава се:

Квща отъ 10 стаи, самостоятеленъ дворъ 400 кв.м. съ кладенець, на ул. „Владъ Цепешъ“, до магазина на Ст. Смоковъ.

Ниви 2 лота, 36 хек. въ землището на село Кочмаръ.

Праздно мѣсто 2 дек. въ Халджи-баларъ — Базарджикъ.

За справка въ кантората **ТОДОРЪ ВЕЛЧЕВЪ** и **П. АРМУТЛИЙСКИ** — Базарджикъ —

ПРОДАВАМЪ:

2 К Ж Ш И
въ единъ дворъ, съ ка сж по 3 стаи, кухня, салонъ и изба

1 ГОЛТМА МАГАЗИН
Имота се намира на ул. „Кроникарулъ Уреке“ № Базарджикъ. (Задната страна на Българската Девическа Гимназия.)

Споразумение и условия при

Моисе Рейнлдъ

горния адресъ, или „I. G. Дука“ 13

Dosar Portarei 257

ROMANIA CORPUL POPTAREILOR TRIB. CALIACRA Publicațiune de vânzare

№ 5141

1936 Noembrie, ziua 7

In baza adre ei D-lui judecător al Ocolului Mixt Bazargic, № 38980 | 936, se aduce la cunoștința generală că in ziua de 14 Noembrie 1936, începând de la ora 10 dimineața înainte, се va vinde cu licitație publică Piața Păcii din orașul Bazargic, averea mobilіară proprietatea debitorului Ibram Musa comerciant din Bazargic, strada Răhovei № 1, și Horațiu № 27, compus din următoarele mobile: 1. Una oală mare de tablă bastră de 8—10 litri. 2. O găleată de zinc, pentru apă. 3. O mașina de tocat carne; 4. Șase mese de brad zece scaune de lemn cu spate; 5. Un bufet mare de lemn uzat, compus din 2 părți cu mai multe uși și setare; 6. O oglinda mare de perete cu rame de 1,20 pe 0,80 metri; 7. Un cufăr mare de lemn; 8. Două scaune vienezе; 9. Șase perne de lână cu fețe albastre; 10. Trei cane de sticlă pentru apă; 11. O pernă mare roșie de lână; 12. Trei saltele de lână; 13. Un garderob de lemn pentru haine.

Această pentru despăgubirea creditorului Ali Bacșiu din orașul Bazargic, cu suma de lei 5000 (cinci mii) capital cu procentе legale până la achitare, plus cheltuielile de urmărire, се are a lua in baza билетului la ordin, protestat și investit cu titlul executor la № 91 | 936, de D-l Judecător al Ocolului Mixt — Bazargic. — Vânzarea се va face pe bani gata, oșebit taxele de portarei și mreg. care се va depune de licitator.

Șef. Portărel, I. Rădulescu
Tipografia „IZVOR“ — Bazargic